

Швелідзе Л. Д.

Одеський державний університет внутрішніх справ

Мельник П. В.

Одеський державний університет внутрішніх справ

ЮРИСЛІНГВІСТИКА: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКІ ЕКВІВАЛЕНТИ ЮРИДИЧНИХ ТЕРМІНІВ

У статті здійснено порівняльний лінгвосемантичний аналіз деяких юридичних термінів та їх англomовних відповідників у тексті Конституції України задля визначення еквівалентності семантичних ознак юридичних термінів українсько-англійських варіантів тексту. Аналіз зроблено з опертям на тлумачення, подані в лінгвістичних та енциклопедичних джерелах, у яких зафіксовано значення лексем з визначенням ключових компонентів змісту. З’ясовано, що значимість або акцентування певних сигніфікативних ознак проаналізованих юридичних термінів у кожній мові є різним, що впливає на рівень еквівалентності лексем та перекладу тексту в цілому.

Ключові слова: юрислінгвістика, юридичний термін, законодавчий текст, перекладацький еквівалент, лінгвістична експертиза.

Постановка проблеми. Демократизація суспільства в Україні та формування сфери публічної політики на початку 90-х років XX століття призвели до виникнення нових форм дослідження, дисциплін та, зокрема, напрямів прикладної лінгвістики, до яких можна віднести юридичну лінгвістику (юрислінгвістику), лінгвістичне консультування, судову лінгвістику, лінгвістичну експертизу та інші. Юридична лінгвістика вивчає особливості взаємодії мови і права, що на думку М.Д. Голева, пов’язано з трьома видами відношень між мовою і правом: мова виступає як об’єкт правового регулювання, мова виступає як засіб, за допомогою якого здійснюється регулювання, і мова є предметом дослідження, коли, наприклад, у судовому засіданні досліджується суперечливий текст [10, с. 5–6]. Останнє якраз і складає лінгвістичну експертологію – один з розділів юридичної лінгвістики [17, с. 4–7].

Протягом історії розвитку шляхи юриспруденції та мовознавства перетинались там, де юристи (законодавці, судді, адвокати, нотаріуси та інші) усвідомлювали необхідність ретельного й зваженого добору слів і побудови правових конструкцій у текстах, передбачали негативні наслідки нехтування мовною (вербальною) формою права, вимагали логічно-сислової та граматико-стилістичної довершеності правових норм. Досконалість або недосконалість мовного втілення правових припи-

сів безпосередньо впливала на їхню ефективність, від формулювання юридичних документів залежала доля людей, а тому не лише представники правничих професій, але й суспільство в цілому виявляло надзвичайну увагу до «букви закону», прагнуло віднайти універсальні закони і правила створення досконалого юридичного тексту.

У сучасних умовах розвитку України як демократичної та правової держави, інтенсифікації законодавчого процесу, наближенню його до європейських стандартів постає проблема удосконалення національного законодавства, забезпечення високої якості та ефективності правових приписів, відповідності текстових параметрів законодавчих та інших нормативно-правових актів України у низці закріплених в міжнародній практиці вимог і стандартів [6, с. 2–5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. З розвитком мовознавства як самостійної наукової галузі та формуванням системи мовознавчих дисциплін юридична мова стає об’єктом спеціальних лінгвістичних досліджень, насамперед історичних, порівняльних, лексико-семантичних, лексикографічних, граматичних, стилістичних та фахово-прикладних.

Актуальність питань контрастивного аналізу мов у правовій сфері, а також методології й техніки перекладу юридичних текстів зумовлена значними змінами, що відбулися у сфері політичних

і економічних міжнародних відносин останніми десятиліттями, передусім у державах – членах Європейського Союзу, у зв'язку з чим ця тема все частіше привертає увагу дослідників.

Вивченню юридичної термінології, способів її перекладу, а також її застосуванню на заняттях англійської мови присвятили свої роботи такі дослідники, як В.В. Алімов, Н.М. Антонюк, Н.В. Артикуца, О.М. Богословська, Н.В. Зінукіна, В.І. Карабан, Нікіфорова С.М., Ніколенко А.Г., І.М. Орлова, Л.М. Черноватий та інші. Дослідники вважають, що юридичний переклад завжди пов'язаний із певними труднощами, зокрема, неможливо перекласти нормативний акт, договір та інші документи, не розбираючись у тонкощах використання англійської юридичної термінології. Однак не завжди легко знайти еквівалент якого-небудь фіксованого поєднання або підібрати термін. Проблеми в перекладачі тексту юридичної спрямованості виникають переважно через те, що в мові перекладу відсутні словесні конструкції, які досить точно могли б описати терміни вихідної мови. Проте навіть коли словники подають однослівні еквіваленти, обсяг поняття не завжди збігається, окремі компоненти змісту та їхнє розташування в семантичній структурі терміну мають певні розбіжності.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні головним предметом дослідження лінгвістів-експертів слугує законодавчий текст, його термінологічні, семантичні, граматичні та мовностилістичні засоби, які мають втілювати законодавчу думку, ідею, припис максимально точно, лаконічно, логічно, забезпечуючи однозначне розуміння, тлумачення й застосування правових норм [9, с. 4–7].

Усе вищезазначене й зумовлює актуальність обраної теми наукового дослідження, мета якого полягає у здійсненні порівняльного лінгвосемантичного аналізу деяких запозичених юридичних термінів та їх англійських відповідників у тексті Конституції України. Отже, це належить до однієї з проблем перекладу, яку ми також розглянемо в роботі задля визначення семантичних ознак перекладу юридичних термінів англо-українського варіанту тексту Конституції України з оперттям на тлумачення, подані в лінгвістичних та енциклопедичних джерелах. Новизна роботи зумовлена тим, що вперше розглянуто семантичний аспект українського та англійського варіантів перекладу юридичних та політичних термінів, що наявні в тексті Конституції України. Матеріалом роботи стали англо-українські тексти 2 статей Конституції України (№№ 5, 69) [12], з яких

обрано та проаналізовано 4 лексеми (*узурпатор, самоврядування, суверенітет, референдум*). Довідковим джерельним матеріалом слугували тлумачні словники української та англійської мов, словники-довідники з юридичної та політичної термінології, двомовні словники, багатомовні словники-довідники та інтернет-ресурс Reverso Context [5; 7; 8; 15; 18; 21; 22; 23].

Для виконання мети ми використовуємо загальнонаукові методи, які ґрунтуються на теоретичних та емпіричних засадах. Основними лінгвістичними методами дослідження стали метод семантичної інтерпретації, порівняльний метод та метод компонентного аналізу.

Лінгвістичний моніторинг сучасного українського законодавства, здійснюваний вченими Національного університету «Києво-Могилянська академія», засвідчив низку недоліків і помилок у чинних нормативно-правових актах та законопроектах. Серед них: термінологічна невпорядкованість і неузгодженість; дублетність, синонімія і варіативність термінологічних одиниць у нормативному акті; «семантична дифузність» та неоднозначність правової норми; амфіболія, або двозначність тексту; алогізми; мовленнєва недостатність; невмотивована тавтологічність; лексична надлишковість; зміщення смислових меж; стильова невідповідність; невмотивована ускладненість синтаксичних конструкцій; порушення родо-видових зв'язків між поняттями, форм узгодження і керування; вживання запозичень замість наявного українського терміна; невиправдане калькування; розбіжності у формах однини і множини, відмінкових форм; значна кількість російських тощо [4, с. 39–44].

Головними критеріями оцінки якості та відповідності загальним вимогам до законодавчого тексту слугують такі параметри: офіційність, точність, зрозумілість, стислість, стандартизованість, нормативність, логічність, стилістична однорідність, емоційно-експресивна нейтральність, коректність, відсутність індивідуально-авторських рис. Крізь призму цих найважливіших вимог до тексту закону слід оцінювати як увесь текст в цілому, так і його складники: законодавчі терміни, термінологічні словосполучення і фразеологізми, законодавчі дефініції, лексико-граматичні моделі, синтаксичні конструкції, засоби законодавчої стилістики.

Експертній оцінці підлягають мовні одиниці і засоби різних рівнів: законодавчі терміни (у складі яких – власне юридичні та неюридичні терміни); номенклатурні позначення (власні назви

державних установ, органів, організацій, інституцій, відділів, посад, нормативно-правових актів та документів тощо); аббревіатури (політичні, адміністративні, правові, дипломатичні, соціальні тощо); законодавча фразеологія (юридичні формули, штампи, кліше); законодавчі дефініції термінів; законодавчі конструкції та їх лексико-граматичні моделі [4, с. 39–44].

Критеріями відбору мовних засобів для формулювання правових норм є: комунікативна доцільність, стилістична відповідність, сталість, кодифікованість, суворона нормативність (на всіх мовних рівнях), стандартизованість (відповідність національним та міжнародним стандартам), однозначність змісту та його читацького сприйняття.

Окрім проведення лінгвістичних досліджень змісту законопроектів, нормативних актів України, також розглядаються й зарубіжні справи. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 512 на Урядовому порталі оприлюднюються затверджені переклади актів *acquis* ЄС, пов'язані з виконанням зобов'язань України у сфері європейської інтеграції, що здійснені у межах проекту ЄС «Підтримка впровадження Угоди про асоціацію між Україною та ЄС» (Association4U). З ініціативи науковців у галузі лінгвістики проводяться експертні дослідження Постанов Верховної Ради України. Отже, законодавчі акти – багатоаспектний і багатофункціональний предмет наукових досліджень та експертної оцінки, специфіка якого виявляється не лише за допомогою категорій функціональної стилістики, зокрема, законодавчої, текстології, семантики і синтаксису, але й багатьох інших суміжних дисциплін. Результатом проведеної експертизи має стати експертний висновок та пропозиції щодо вдосконалення тексту законопроекту. Юридичний переклад вважається одним із найбільш складних видів перекладу. Багато в чому це зумовлено тим, що під час перекладу юридичних текстів як з української мови на іноземну, так і навпаки звичайних навичок перекладача недостатньо. Юридичний переклад не може бути здійснено коректно без використання спеціальних пізнань у відповідній галузі права, без знання специфіки конкретного виду правовідносин. Необхідно орієнтуватися в чинному законодавстві, а також володіти спеціальною лексикою і знати особливості використання іноземної юридичної термінології в конкретному контексті.

Головним прийомом перекладу юридичних термінів у англо-українських законодавчих текстах є переклад за допомогою термінологічного

еквівалента. Еквівалент – сталий лексичний відповідник, який повністю співпадає із значенням іншомовного слова-терміна. Юридичні терміни, які мають еквіваленти в рідній мові, слугують опорними пунктами у законодавчому тексті, від них залежить розкриття значень інших слів. Як вихідний пункт аналізу використовуються одиниці вихідної мови, для яких відшукуються відповідники у мові перекладу.

Оскільки юридичний документ має специфічну структуру та оформлення, вимоги до яких відрізняються у різних країнах, то досягнення адекватності під час перекладу та оформлення тексту перекладу потребує особливих навичок та знань. Тому доцільно буде розглянути особливості досягнення адекватності в процесі перекладу юридичних документів детальніше. У мові перекладу зберігається композиція оригіналу, та власне мовні штампи можуть різнитися за внутрішньою формою, співпадаючи за змістом. Англійській мові властива висока культура та стандартизація документів. В українській набагато менше сталих риторичних штамів. Саме тому під час перекладу часто доводиться використовувати дослівне трактування. Однак це небезпечний спосіб досягнення адекватності, адже в юридичній документації кожне слово має важливе значення, а хибне трактування може призвести до зміни змісту [1, с. 22].

Розглянемо деякі політичні та юридичні терміни з англо-українського варіанту тексту Конституції України та визначимо їх семантичну відповідність. Спираючись на визначення термінів в українському та англійському тлумачному словниках, довіднику з політології, словнику юридичних термінів, ми будемо аналізувати їх смну структуру.

Стаття 5. Україна є республікою.

Носієм *суверенітету* і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи *місцевого самоврядування*.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути *узурповане* державою, її органами або посадовими особами.

Ніхто не може *узурпувати* державну владу.

Article 5. Ukraine is a republic.

The people are the bearers of *sovereignty* and the only source of power in Ukraine. The people exercise power directly and through bodies of state power and bodies of *local self-government*.

The right to determine and change the constitutional order in Ukraine belongs exclusively to the people and shall not be *usurped* by the State, its bodies or officials.

No one shall *usurp* state power [20].

Перше поняття, яке ми розглянемо, стосується суверенітету. Вважаємо, що термінологічні значення лексеми *суверенітет* та її споріднених слів мають певні розбіжності в англійській та українській мові, незважаючи на спільне походження.

За спеціальними термінологічними словниками *суверенітет* (від франц. *souverainete* – верховна рада) – верховенство права. Необхідно розрізняти національний і державний суверенітети, які, відповідно, означають верховенство прав нації і прав держави, де суверенітет нації є першоосновою, а державний суверенітет – однією з форм реалізації суверенітету нації, що живе в цій державі [5]. За даними Reverso Context, *суверенітет* може мати такі перекладацькі відповідники у різних контекстах, як *sovereignty*, *sovereign*, *dominion* (табл. 1).

Ключовими семами англійської лексеми *sovereignty* є «свобода», «влада», «управління» та «сила». В українському варіанті *суверенітет* – «незалежне становище», «самостійність» та «право». Отже, англійське та українське поняття *sovereignty/суверенітет* мають певні відмінності в тлумаченні, що стосуються семантичної ознаки «управління», відсутньої в українській лексемі.

Наступні лексеми – *узурпатор* та *узурпувати*. За Багатомовним юридичним словником-довідником, *узурпатор* – особа, що незаконно захопила в

свої руки владу або привласнила собі які-небудь чужі права; *узурпація державної влади* – насильницьке захоплення державної влади або її присвоєння будь-якою партією, організацією, державним органом чи посадовою особою, яким така влада або певний обсяг владних повноважень за конституцією і законами не належать [5, с. 517].

За даними Reverso Context, *узурпировать* та *узурпатор* мають відповідні перекладацькі варіанти: *usurp*, *usurper* [23]. Отже, в різних контекстах лексеми виступають як повні еквіваленти (табл. 2).

Українське тлумачення подає нам такі семи, як «насильницький спосіб», «незаконний спосіб», «захоплення державної влади» та «привласнення прав»; англ. – «привласнити чийсь права на щось», «не мати на це правових підстав». Розбіжності стосуються того, що в англійському еквіваленті відсутні семи «насильницький спосіб», «державна влада».

Цікавим, на нашу думку, є переклад терміну *місцеве самоврядування*. За «Довідником з Політології»: *самоврядування* – форма організації громадянського життя певного регіону (міста, району, області, країни), що характеризується тим, що всі жителі цього регіону самі здійснюють функції управління своїми суспільними справами, не доручаючи їх своїм представникам і не закріплюючи їх за певними особами [15].

За даними Reverso Context, лексему *самоврядування* в різних контекстах перекладено як *local authorities*, *local government bodies*, *local self-government bodies*, *bodies of local self-government*,

Таблиця 1

Тлумачення укр. терміна	Тлумачення англ. терміна
Суверенітет – 1. Незалежність і самостійність держави в її зовнішніх і внутрішніх справах. 2. Становище суверенне, право верховної влади [8, с. 1410].	sovereignty /'sɒvrənti/ <i>noun</i> [uncountable] 1. complete freedom and power to govern: <i>the sovereignty of Parliament</i> sovereignty over <i>Spain's claim of sovereignty over the territory</i> 2. the power that an independent country has to govern itself: <i>the defense of our national sovereignty</i> [21]. (1 повна свобода і влада, аби управляти: <i>суверенітет парламенту</i> суверенітет над: <i>претензія Іспанії щодо суверенітету над територією</i> 3. влада, яка має здатність керувати незалежною країною самостійно: <i>захист нашого національного суверенітету</i>).

Таблиця 2

Тлумачення укр. терміна	Тлумачення англ. терміна
Узурпатор – особа, яка незаконно захопила владу в країні або привласнила чужі права на що-небудь [8, с. 1500]. Узурпувати – незаконно захоплювати владу в країні або привласнювати чужі права на що-небудь, чийсь досягнення і т. ін. [8, с. 1500].	usurper <i>noun</i> [countable] usurp /ju:'zɜ:p - 'sɜ:rp/ <i>verb</i> [transitive] <i>formal</i> to take someone else's power, position, job etc. when you do not have the right to: <i>There were a couple of attempts to usurp the young king</i> [21]. (привласнити чужу владу, посаду, роботу тощо, коли ви не маєте права на це: <i>Були кілька спроб узурпувати владу молодого короля</i>)

local self-governing bodies, local governance bodies, local – government, local public administration, local elections, local authority, local communities [23] (табл. 3).

Тлумачення **самоврядування (самоуправління)** українською мовою дозволяє говорити про «форму управління», «самостійність»; в англійському тлумаченні акцент зроблено на суб'єктах управління. Некоректним є пояснення у словнику через однокореневе слово (*self – government – ...is self-governing*).

Стаття 69. Народне волевиявлення здійснюється через вибори, **референдум** та інші форми безпосередньої демократії.

За «Довідником з Політології»:

Референдум (referendum, від лат. referendum – те, що повинно бути повідомлене) – форма прийняття законів або розв'язання найбільш важливих питань державного життя **шляхом голосування** [15].

За Багатомовним юридичним словником-довідником, **референдум** – спосіб прийняття законів та вирішення найважливіших питань державного життя країни, проблем місцевого самоврядування, що полягає у безпосередньому виявленні своєї волі народом держави чи окремого району **шляхом голосування** з певних проблем політичного, економічного, культурного життя суспільства, інших актуальних питань його розвитку [5, с. 83].

Article 69. The expression of the will of the people is exercised through elections, referendum and other forms of direct democracy [20] (табл. 4).

За даними *Reverso Context*, **референдум** може перекладатися у різних контекстах як *referendum*,

referenda, vote, plebiscite. Задля визначення семантичного складу поняття звертаємося до юридичного словника: **референдум** – одна з форм безпосередньої демократії, що застосовується для прийняття або затвердження шляхом голосування конституційних актів, законів та інших найважливіших рішень загальнодержавного чи місцевого значення [18, с. 82]. Ключовими семами української лексеми **референдум** є «форма демократії», «голосування», «конституційні акти», «закони», «найважливіші питання», «питання державного значення», «питання місцевого значення», «опитування», а англійської – «голосування», «спосіб вирішення питань». Отже, поняття є неповними еквівалентами. Можливо, такі висновки є наслідком труднощів словникового опису семантики абстрактних лексем, які тільки за термінологічними дефініціями мають бути семантично тотожними.

Висновки і пропозиції. Юридичний переклад не дарма вважається одним із найбільш складних видів перекладу. Багато в чому це зумовлено тим, що під час перекладу юридичних текстів як з української мови на іноземну, так і навпаки звичайних навичок перекладача недостатньо. Юридичний переклад не може бути здійснено коректно без використання спеціальних пізнань у відповідній галузі права, без знання специфіки конкретного виду правовідносин.

Оскільки політичні та юридичні терміни за своєю природою є абстрактною лексикою, повної еквівалентності абстрактної лексики майже не існує. Тлумачні словники (англійський та український) описують значення лексем, звер-

Таблиця 3

Тлумачення укр. терміна	Тлумачення англ. терміна
САМОВРЯДУВАННЯ – 1. Форма управління, за якою суспільство, певна організація, господарська чи адміністративна одиниця має право самостійно вирішувати питання внутрішнього керівництва // Виборна установа, яка здійснює таке управління. 2. Право державної одиниці самостійно вирішувати питання внутрішнього законодавства й управління, а також мати свої урядові органи [8, с. 1287].	Self- government noun [uncountable] a country or organization that is self-governing is controlled by its own members rather than by someone from another country or organization: <i>self-governing states</i> [21]. (країна або організація, яка є самокерованою, управляється своїми власними представниками, а не кимось з іншої країни або організації: <i>самоврядні держави</i>)

Таблиця 4

Тлумачення укр. терміна	Тлумачення англ. терміна
Референдум – всенародний опит з найважливіших питань державного життя [8, с. 1218].	referendum /,refəˈrendəm/ <i>noun</i> (plural referenda /-də/ or referendums) [countable, uncountable] when people vote in order to make a decision about a particular subject, rather than voting for a person [21]. (коли люди голосують переважно, щоб ухвалити рішення з певного питання, а не за людину)

таючись до схожих понять, визначаючи ключові ознаки, проте значимість та акцентування на певних сигніфікативних ознаках лексеми в кожній мові є різними, але це не впливає суттєво на перекладацьку еквівалентність. Отже, розгляд перекладного аспекту мови правових актів сприяє пошуку термінологічних відповідників та надання пропозицій щодо вдосконалення юридичних перекладних текстів, що своєю чергою

може сприяти взаємодії суспільства та юридичних інститутів та установ.

Теоретична та практична цінність полягає в тому, що результати роботи можуть бути використані для розв'язання різноманітних проблем у сфері прикладної лінгвістики, юридичної лінгвістики, юриспруденції, а також можуть слугувати ілюстративним матеріалом у викладанні курсу юридичної лінгвістики та лінгвістичної експертизи.

Список літератури:

1. Алімов В.В. Юридичний переклад. Москва : КомКніга, 2005. 160 с.
2. Антонюк Н.М. Правнича термінологія у змісті викладання іноземних мов. *Вісник Академії адвокатури*. Київ, 2010. № 4. С. 189.
3. Антонюк Н.М., Дробаха О.В. Переклад юридичних термінів у сфері інтелектуальної власності з англійської українською мовою. *Вісник Академії адвокатури України*. № 2 (27) 2013. С. 124–128.
4. Артикуца Н.В. Законодавчий текст як предмет лінгвістичної експертизи. *Наукові записки : зб. наукових статей*. Київ : Пульсари, 2009. С. 48–51.
5. Багатомовний юридичний словник-довідник / І.О. Голубовська, В.М. Шовковий, О.М. Лефтерова та ін. Київ : «Київський університет», 2012. 543 с.
6. Богословська О.М. Деякі аспекти судово-лінгвістичної експертизи. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/VAAU/2009_1/Text/09bmole.pdf (дата звернення: 15.03.2018).
7. Великий англо-український словник : Понад 112 000 слів [упоряд. М.Г. Зубков.]. Харків : Фоліо, 2006. 790 с.
8. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
9. Гайдис Х.М. Лінгвістичні експертизи текстів та їх типи. URL: <http://megaling.ulif.org.ua/lingvistichna-ekspertiza-ta-yuridichna-lingvistika/gaydis-hristina-mironivna-lingvistichni-ekspertizi-tekstiv-ta-yih-tipi.html> (дата звернення: 23.02.2019).
10. Голев Н.Д. Юридическая психолінгвістика. *Юрислінгвістика*: сб. научных статей. Барнаул, 2003. 169 с.
11. Зінуківа Н.В. Ділова документація англійською мовою: складання та переклад / Дніпропетровський ун-т економіки та права. Дніпропетровськ : ДУЕП, 2006. 68с.
12. Конституція України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 20.09.2018).
13. Нікіфорова С.М. Безеквівалентний переклад юридичної лексики в англійській і українській мовах. *Лінгвістичні дослідження : Зб. наук. праць ХНПУ ім. Г.С. Сковороди*, № 29. 2010. С. 138–141.
14. Ніколенко А.Г. Лексико-семантичний аспект багатокомпонентних термінів та їх переклад. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : збірник наукових праць*. № 16. Київ : Логос, 2009. 575 с.
15. Обушний М.І. Політологія /за ред. М.І. Обушного. Київ : Довіра, 2004. 599 с.
16. Орлова І. Принципи перекладу текстів міждержавних угод. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*, №47, 2007. С. 37–39.
17. Прадід Ю.Ф. Вступ до юридичної лінгвістики. Сімферополь : Доля, 2002. 104 с.
18. Словничок юридичних термінів: навч. посіб. / Уклад. В.П. Марчук. Київ : МАУП, 2003. 128с.
19. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Іванко Ю.П., Ліпко І.П. Переклад англійської юридичної літератури: навч. посіб. для студ. ВНЗ юрид. спец. та спец. «Переклад» / за ред. Л.М. Черноватого, В.І. Карабан. Вінниця : Нова книга, 2006. 655с.
20. Constitution of Ukraine. URL: <http://www.infoukes.com/history/constitution/index-en.html> (дата звернення: 20.10.2018).
21. Longman Dictionary of Contemporary English. URL: <http://www.ldoceonline.com> (дата звернення: 15.02.2019).
22. Oxford Dictionaries. Language matters. URL: <http://www.oxforddictionaries.com> (дата звернення: 18.02.2019).
23. URL: <https://context.reverso.net> (дата звернення: 15.11.2018).

ЮРИСЛИНГВИСТИКА: УКРАИНСКО-АНГЛИЙСКИЕ ЭКВИВАЛЕНТЫ ЮРИДИЧЕСКИХ ТЕРМИНОВ

В статье осуществлен сравнительный лингвосемантический анализ некоторых юридических терминов и их англоязычных аналогов для определения семантических признаков перевода юридических терминов в украинском и английском варианте текста Конституции Украины. В анализе мы ориентировались на толкования из лингвистических и энциклопедических источников, которые описывают значения лексем, определяя ключевые признаки. В результате анализа мы пришли к выводу, что значимость и акцентирование определенных сигнификативных признаков терминологических единиц в каждом языке различная, что влияет на уровень эквивалентности лексем и переводного текста в целом.

Ключевые слова: юрислингвистика, юридический термин, законодательный текст, переводческий эквивалент, лингвистическая экспертиза.

LEGAL LINGVISTICS: UKRAINIAN-ENGLISH EQUIVALENTS OF LEGAL TERMS

The article presents a comparative lingvo-semantic analysis of some legal terms and their English-language equivalents to determine the semantic features of the translation of legal terms in Ukrainian-English versions of the text of the Constitution of Ukraine. In the analysis we focused on the interpretation definitions from linguistic and encyclopedic sources that describe the meaning of lexemes identifying key features. As a result we came to the conclusion that the significance and emphasis of certain significant characteristics of a lexeme in each language are different which affect the equivalence level of lexemes.

Key words: legal linguistics, legal terms, legislative text, terms equivalents, linguistics examination.